

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Aureli[i] Symmachi V.C.P.V. Et Cos. Ord. Epistolarvm Ad Diversos Libri X.

Symmachus, Quintus Aurelius

Neapoli Nemetvm, MD CXVII

Liber IX

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1363)

Q. AVRELI SYM-
MACHI V.C. CONS. OR-
DIN. PRÆF. VRB. EPI-
STOLARUM

LIBER IX. *

EPIST. I.

SYMMACHUS PALLADIO.

I AMICITIÆ VETERIS

memoria perseverat, nec ullâ a
oblivione tenuata est; credo, q̄ a *Sic bene
Vulg.*
litteras meas libenter accipias,
quas fiduciâ mutui amoris emi-
si; multum relaturus gratiæ, si
officio meo vicissitudo respon-
deat. Nunc te pro amico meo

Benedicto oratum volo, quem gradu atq; honore mi-
litiæ fortuna magis, quàm culpa privavit: ut innocenti
fautor arideas, nec eum publicæ foelicitatis, quæ ad
universos pari ratione manavit, solum exsortem esse
patiaris. Interest enim serenissimorum temporum
gloriæ, ut sicuti omnibus in hac vitâ positis ac locatis,

communis est cœli spiritus, lux diei; ita clemen-
tiam maximi Principis nostri sentiant
vota & facta cunctorum.

Vale.

EPIST.

*
Editus post
eius obitum
à Q. Flavio
Memmio
Symmacho
V.C. Filio.

EPIST. II.

SYMMACHUS JAMBlico.

PLERISQUE amor est, undique gentium preciosa conquirere. Me iuvat studiosos sapientiæ viros in amicitia possessionem vocare: quorum te summam esse iamdiu attestantur experti: In primis familiaris noster cunctis probatus Eudoxius, diligens iudex bonorum; qui degustatis & propius virtutibus tuis, cæteros æquè ad honesta tendentes laudare didicit: *b* illis desiderium doctrinæ vitæque tribuens, tibi perfectionem. Invitatus igitur consensu famæ, & optimorum testium fide, amicitiaæ tuæ dexteram porrigo; simulque opto, ut mihi epistola à te relata declaret concordiam voluntatis tuæ, & mutua in nos diligentiæ impetrationem. Vale.

a Vulg. rectè
voleratur.

b Ita. Ed. Sch.
ex Ed. Sch.

EPIST. III.

SYMMACHUS ZENODORO.

REPETENDA mihi apud te, non inchoanda est Euscii, cõmendatio. Nam cum Romæ ageres, inco-
preatu in eius suffragium provocatus, libenter partes benevolentiaæ receputi. Tempus est igitur, ut meas utilitates in Euscio iuves: cuius modestia ita negocijs nostris aderit, ut famæ iudicis nihil detoget. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHUS DIONYSIO.

JAM DUDUM te mihi, & morum, & medicina fama cõmendat. *c* Horrati igitur laudis utriusq;, amicitiaæ tuæ manum porrigo, & te sponte ad fidem nostræ familiaritatis invito. Dabit autem tibi iudicij mei non mediocrem documentum, quod his, quos erudendos misimus arti medicinaæ præceptor adhiberis. Repende igitur mihi pignus mutua voluntatis, & suscipe in disciplinam mœdendi, quos & fidei tuæ & honestati Euscio tradente committimus. Vale.

c Sic Ms. Gf.
h. e. cum utriusq; laudis & morum, & medicina me hortetur.

EPIST.

EPIST. V.

SYMMACHUS. AUXENTIO.

AMICITIAS internos, cum Romæ ageres, inchoatas munere scriptiois adcumulo, ut fidem tibi animi mei faciat collati in absentem pignus officij. Tuam circa nos diligentiam privatim litterarum vicissitudo, publicè forensis pro Eulscio cura telabitur. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHUS ***

ACTORES absentium, quibus res longinqua a *1^a Ms. Gif.* committitur, tanquã soluti legibus vivunt: quoniam; procul positus nullus *b* Dominorũ terror incurrit. Opus est igitur judiciali vigore, ut locationibus ascripta persolvant. Quare quæso ut suggestiones Notarij mei, cui exhibenda nonnulla ad Prætoriam functionem, & debita ab obnoxijis servis eruenda mandavi, juvare digneris; & vicem sollicitudinis meæ incutam tuam recipere non recuses. Vale.

b Sic. Merc. Ed. Sch. Actores & Domini opponuntur.

EPIST. VII.

SYMMACHUS * CARTERIO.

* *Vide Epist. 16. lib. 2.*

PRO filio meo Auxentio, parentis religionem, patris ambitum, fidem testis in me recepi. S. quid igitur tantarum rerum autoritas apud te ponderis habet, admitte quæso in familiam tuam juvenem cunctis vitæ bonis & fortunæ muneribus excultum. Vadem metibi in omnia spondeo, quæ solet parentum sollicitudo trutinare; licet noverim futuros generos moribus æstimari. Et tamen huic post ornamenta naturæ, etiam census ad honestatem redundat. Possem copiosius loqui; sed non vult veritas verbis juvari. Quare si tibi videor non inanis assertor, perpende hominem de testimonio meo: & ei, quem pignoris meis libenter adnumero, dignare filia tua spondere conjun-

coniugium. Credas velim, cum vota processerint interventu meo, non minorem te gratiam, qui rogatis, habiturum, quam illum, quem committo. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS POMPEIANO.

ARGUERE diuturnum silentium meum non potes, qui me in sacro Comitatu hæcenus fuisse didicisti; unde nuper regressus honorificentiam dicenda salutationis exerceo. Vicissitudo testabitur, quod paginam meam libenter acceperis. Interea commendo scripta reddentem. Mihi enim proficiet, si quid suggestioni eius favoris impenderis. Vale.

EPIST. IX.

SYMMACHUS VINCENTIO.

PROBO homines, ad clientelam tuam perinere cupientes. Nam quædam scintilla sapientiæ est virtutum luminibus applicari. Et idè amici mei Zenodori laudabilem voluntatem commendatione non differo, eundemque in domus tuæ sacrarium tanquam mytagogus induco. Fac quæso, ut & meo studio, & ipsius voto impetratio prompta respondeat. Vale.

EPIST. X.

SYMMACHUS LEPORIO.

FORTUNÆ telo graviter fauciatus, nunc primum epistolæ mæstæ verba committo. Neque enim diu ab officio debui temperare, cum tanti vulneris dolor nullâ temporis diuturnitate possit aboleri. Saluto igitur te, simul amicissimum meum Sylvanum a diligentia tuæ promptus commendator in sinu: qui revertendi patrimonij mei gratiâ laboriosam peregrinandi necessitatem recepit: b eoque dignior est boni cuiusque suffragio, quod nullis Edictis designationem personarum videmus expressam. Sed Principalibus & Tabularijs liberum est, alios à dispendio vindicare, aliis

a Ita Lect.

b Ita lectio
vulgata retinenda, nec mem-
tus ullus le-
one.

alijs indebitum munus imponere. Vide, quæso, ut hanc partem & nostræ utilitatis & tuæ laudis consideratione discutias. Postulant enim a Capitularij taxationem tyronis ab hominibus meis, nulla super hoc publicæ auctoritatis monumenta promentes. Unde mihi non injusta suspicio est, quòd in excusatione sui aut suorum, nostros quoque homines falsâ ascriptione subdiderint. Et idèd dignum est, ut provincialibus vel Edicto, vel subscriptione tuâ instructio plena pandatur, ne Tabulariorum & Curialium licentiæ vaga, & libera exactio quæstum præstet. Vale.

a Ms. Gif.
Capitulani,
male.

EPIST. XI.

SYMMACHUS MARCELLO.

CUM vicem præsentis meæ & possit & debeat tuus interventus implere; miror suggestionibus Amazonij occupationes nostras frequenter onerari. Exsequere igitur, oro te, partes amicitia congruentes: ut auxilio tuo tutata possessio, & ipsa à molestijs vindicetur, & nobis aliquid commoditatis exhibeat. Inter reliqua autem, quæ idem intimavit, magnoperè deprecatus est, ut Ursus, quem dudum domui nostræ cum familiâ suâ dicit obnoxium, ab omni publicâ conventionem secernas, b quòd facilius * delata munivit. Sed major opitulatio ex tui arbitrij favore proveniet, cum causæ eius etiam justitia non desit. Circumscriptus enim, quantum res docuit, improvidâ cautione, non debet noxam rusticæ facilitatis incidere. Vale.

b Hac in
vulg. non ap-
parent.

EPIST. XII.

SYMMACHUS PERPETUO.

VOTIVA domus meæ functio tua adjumenta deposcit. Proximè enim, si optata nostra c favor divinitatis adjuverit, filius meus Præturæ Editione fungetur, cui equorum curuliû paranda nobilitas est.

c Ita Ms. Gif.
san. vulgo, di-
vinius. Si lib.
8. Ep. 71. 72.

Si quid igitur apud te valet amicorum absentium cura, quæso, ut ex omnibus gregibus, quibus pollet Hispania, lectissimos genere & velocitate præstantes diligenter edecumes: quos amici mei in rem missi iustâ pretij definitione mereantur. Stabit apud me *a* iugiter beneficij tui gratia; si huic negotio studium, quod religio mutua promittit, impenderis. Vale.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS VALERINO.

INGENIORUM video inter nos esse certamen in hoc negotio; quod ratio, amicitia, tempus abolere debuerat. Modum igitur expositulibus mutuis facio, ne amarissimæ scripturum vices *b* sine fide procedant. Munus totius Liviani operis, quod sponendi, etiam nunc diligentia emendationis moratur. Sed à te prædicti muneris posco vectorem; quia meos *c* Prætorius apparatus sparsim in longinqua egit. Vale.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS APOLLODORIO.

CVRARUM tuarum mee esse participem, jure præsumis, quas ego animo meo etiam non communitus pro amicitia vendicarem. Pars igitur sollicitudinis tuæ filiâ meâ adventante *d* minuenda est, quam proximè Roma suscepit, dimissura in conspectum tuum, cum se interpositâ refectioe recte averit. Interea de communis patriæ victu celeriter invehendo, silere me apud te non sinunt angustiarum conditorum. Quæso itaque, ut vigore, quo præditus es, annonarios urgeat jubear paratus. Adjiciet enim plurimum gloriæ tuæ Romana securitas. Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHUS GEMINIANO.

CONSUETUDINEM meam servo, & religiosa in amicos instituta custodio. Quare salutacionis honore

a Sic Lect. & Ed Sch. Vide Ep, 20. 23.

b Sic. Ed. Sch.

c Ita Iur. Ed. Sch.

d Sic supple-
dum ex Ms.
Gif.

honore præfato, mutuum de te posco responsum: & si memoria viget mandatorum meorum, ut securum me de apparatu Prætoris functionis facere digneris, exhorror. Crescit enim per dies singulos cura apud me, quoniam propinquat Editio, & nihil de vestibus atque animalibus, quæ olim sub æstimatione ac definitione tuâ per meos coetani debuerunt, miror exhibitum. Et quoniam sollicitor tarditatis, Notarium meum misi, qui tuis præceptis & monitis obsecutus devehenda cuncta suscipiat, actoresque nostros ad pretia & quæ statueris, solvenda impellat, ne pecuniarum videantur inopiâ hætenus tuum declinasse conspectum. Tandem igitur partes religionis exsequere, ut exemplo diligentis tuæ in officiorum vicissitudinem provocemur. Vale.

*a Ita supplet
Sch. partim
ex libr. Ms.
Gif partim
ex ingenio:
nō infeliciter.*

EPIST. XVI.

SYMMACHUS SAPIDIANO.

LEO NTIUS Agens in rebus & honestate vitæ & militiæ exercitatione bonis quibusque placitus, meum quoque iudicium assiduâ diligentiam provocavit. Inter amicos igitur ac familiares meos iure numeratur. Hunc tibi in manum trado, petens, ut exemplum nostræ circa eum affectionis imiteris: quod te sedulo præsumo facturum. Interea de animalibus ludorum apparatus præparandis admonitionem frequentare desino, *b* cum per eam sponsonem tu me huius curæ vacuum reddidisti. Mandavi tamen Leontio monitoris officium: cui aurem præbere dignaberis, si quando ipse publica & maiora tibi tractanti hanc quoque petitionem domesticam insinuatione suggererit. Vale.

*b Sic sensum
restituo. vulg.
in e.*

INTEGRUM situm Prætorij mei, & picturam quandam fabrilis operis ante oculos conlocasti: ita adæpta distributio, vel adhuc adfurgentia vel jam absoluta signavit. Dissimulo igitur meorum tantisper accusare segnitiam, qui in iisdem molitionibus fabricatione hæserunt, dum suavitate paginæ tuæ mulceor. Volo tamen relegendo a iter Capuanum architecti nostri tarditatem oratione castiges, ut vicem mei fellis exerceas: ut de tuâ objurgatione conjiciat, quanta illi perniciës, nisi commissâ curaverit, ex meâ indignatione metucanda sit. Vale.

a Sic Ms. Gif.
& coniecturâ
supplevit Sch.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS POMPEIÆ.

VOTIVA mihi emerfit occasio, quæ tibi salutationis apportaret obsequium. Nam eum ob Præturam filij, familiares nostros ad Hispanias mitteremus, quibus eorum Curulium mandavimus coemptionem: litterarum cultum tibi par fuit exhibere, simulque adjicere postulatam; ut nobilissimos quoque de tuis gregibus equos digneris excerptere, quos in rem missi sub justâ taxatione mercentur. Quæso igitur, ut si qua apud te memoria domûs meæ residet, rem tibi factu facilem, mihi verò jucundam atque honoratissimam, promptissimâ beneficentiâ digneris anuere. Vale.

EPIST. XIX

SYMMACHUS * FABIANO.

VOTIVA me in amicitiam tuam causa reducit, quamvis ob decus generis & morum tuorum familiaritas tuâ mihi fuerit ambienda. Prætura filij mei, fors dictum juvet, equis Curulibus instruenda est.

* Vulg. Flaviano.

da est. Dudum per meos gregibus tui peccoris

EPIST. XX.

SYMMACHUS BASSO.

SALUTATIONIS honore premisso, subtereo necessarium postulatum. Filij nostri instat Editio. Huic equorum Curulium paranda nobilitas. Quapropter ad Hispanias fidelissimos cum copiosis sumptibus misimus, ut generosas quadrigas sub diligentissimâ lectione mercentur. Sed quia veremur, ne equorum transitum hyemis interventus excludat: quæso te, ut si necessitas postulaverit, tribus vel quatuor mensibus hibernis pabula illis in re a tuâ pro numero jubeas ministrari: ut incipientem temperie sine vexatione perveniant. Præterea adiuventum meis oro deernas ad equorum coëmptionem, si quos in Arelateni urbe cursu & genere præstantes eorum cura reppererit. Amplectenda est enim vicinæ emptionis occasio, si eximium aliquid casus obtulerit. Stabit apud me jugis memoria beneficij tui, cum votivæ Editioni nostræ fraterna, ut spero, cura profuerit. Vale.

a *Vide Ep. 27.*
Alij: rure tuo.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS VICARIO HISPANIARUM.

SENATORIIS Editionibus convenimur, quorum necessitas equorum Curulium desiderat emptionem. Huius igitur rei gratiâ familiarissimos meos ad Hispaniam misi, ut quadrigas ex omni gregum nobilitate mercentur. His ad peragenda mandata tuum posco suffragium, summoq; beneficio profiteor obligandum, si rem factu facilem, b tuum imperium promoverit. Vale.

b *Leç. sed imperatum.*
Vide lib. 2.
Ep. 17. Tua cura promoverit.

SYMMACHVS AURELIO.

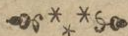
DOMUM nostram in apparatu esse ludorum, quæ Deo iuvante, filij mei Præura deposcit, quantum credo, didicisti. Missurus igitur ad Hispanias meorum aliquos, qui curules quadrigas ex omni gregum nobilitate mercarentur; jam nunc in favorem prætercuntium curam tuam provoco, ut illis & velocitas transcundi, & evectio præstetur adiectio. Hæc interim pro tempore prælibavimus. Sed plura tribues, vel tuo provisa studio, vel illorum suggestione comperita. Vale.

EPIST. XXIII.

SYMMACHVS MARCELLO.

REQUIRUNT te per Hispanias aliæ litteræ meæ. Illic enim te degere ob rei familiaris amplitudinem duxeram. Postquam in avitis penatibus ociari constantior fides attulit; egi huic errori gratias, qui mihi præstitit, ut te rursus alloquerer. Et tamen ista geminatio quamvis satisfacere animo tuo debeat, nondum meo sufficit. Vellem quippe ita continuè honorare amicitiam tuis litteris, ut mente iugiter coletre numquam dissimulaverim. Subiungo postulatum. Jam pridem commendata sensibus tuis, Pratoria filij mei, si fors dictum juve, instat Editio. Ea nos admonet, ut quadrigas nobiles in certamen deducas, quæ posset ex multorum gregibus edecumare meliores. Non obsit securitati meæ, quod Hispanias longinquâ sede mutasti ad motus à me equorum coemptioni. Tantum litteris juva. Valebit pro nobis, ut spero, apud amicos curæ tuæ delegatio.

Vale.

EPIST.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS BASSO.

MULTAM capio animi voluptatem, quoties sermonis tui munus accipio. Est enim in literis & sanitatis & amoris indicium. Præterea lætitiæ mihi est, quod brevi te affore polliceris. Quod magis autem redire de properes, nuncio filium meum (si favor divinus artiferit) Prætorios fasces anno ineunte sumpturum. De quâ re *a* ad te per familiares meos plenius *a Ita Mervez. optimè.* scripsi, quibus equorum Hispanorum mandavimus emptionem. Sed quia suadet occasio, nunc quoque reposco postulatam. Et quæso te, ut si fortè eorum redditum intemperies hyberna retardaverit; stabulari in agris tuis paucis mensibus jubeas, atque ad nos inde, verno tempore incipiente proficisci. Interea hominû tuorum cura submota est, quos & præsentia mea & judiciaria tuitio defendit. Denunciavi enim litrem morienti, quod ad me causa pertineat, nec defuturum eis meæ *b* actionis auxilium. Quod non dubito etiam *c* ætatis tuæ homines indicasse. Vale.

EPIST. XXV.

SYMMACHUS VINCENTIO.

FACIO officium meum, si quando te culta salutationis impertio. Nec dissimulo referre grates, quod invicem me frequentet remuneratio scriptorum tuorum. Sed hæc produci longiùs non oportet: quia bonæ amicitiae jactationes refutant. Illud nunc de te impetrarum volo, ut literis & Apparitore de cetero juvare digneris curam meorum, quibus emendas ex Hispaniâ curules quadrigas in apparatus Prætorie functionis injunxi. *d* Oro præterea, ut equorum tractorijs, quas vir illustris Theodorus emisit, cõfirmationem per epistolam præstes, ne mutato iudice beneficij lentescat auctoritas. Ex ambirem super his nimio precatu gratiam tuam; sed apud verècundas aures simplicitas effici-

*b Sic Ed. Sch.**c Ita Mss.**Best. Bertin.**Ed Sch. Vulg.**præstantia
tua.**d Sic plenius
hæc loquuntur
in Ms.**Gif. Ed. Sch.*

cacior est, & libentiùs pudor annuit, quod cum fiducia postularur. Velim tamen teneas, nunc quidem in petendo esse me parcum, sed fore in agendis post impetrationem gratijs copiosum. Vale.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS VALERIO.

JUVA T animum meum, quòd sæpè vitio vortis feribendi ad te negligentiam. Amoris enim tui signum est, vicissim desiderare, quæ præstas. *a* & tamen distulandi * * * * * destinatio tua voverat. Contristavit me fateor, nec tibi conveniens, nec mihi sperata jactatio irrii beneficij. Ne quid igitur ingenua verecundia simile rescriberet, malui premere mutuum dolorem. Nam inter absentes alterna epistolarum decurtatio plerumque ad odia procedit. Nunc redeo in usum stili simplicis, gratus magis voluntati tuæ, quàm reus casui. Te oro jam desinas amicitiam meam, quæ nihil tibi indixerit oneris, damnosam, putare. Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS ALEXANDRO.

SILENTIUM circa te meum nullo jure culpabis, si tuum cogites. Et fortasse justius tibi huius rei subeunda est verecundia, qui ob rem, Romam sæpè litteras mittens, amicitiaæ circa nos munia præteristi. Meos autem sola ferarum emptio Aquileiam compulsi præterire. Nec tantum successionis meretur unius occasionis oblivio, quantum laudabilitas tua inter assiduos com meatus tuorum contemptu mei contraxit invidia. Sed sit venia utrique nostrum, quamquam *b* imparis negligentia. Posthac & ipse omissum manus instaura, & nobis rescribendi per eosdem copiam præsta. *c* Difficilis est enim mihi hinc pergentium inquisitio. Denud stili cessabit officium, *d* nisi tui familiares nostra ad te redituri susceperint. Vale.

a Ita hæc in
Ms. Gif. &
Bertin,

b Ita Ms.
Gif. Bertin.
Fuld.

c Sic Ms.
Bert.

d Ita supplet
ex Ms. & in-
genio Sch.

EPIST.

SYMMACHUS MAXIMO.

AGITARE te venatibus feras, & hybernis mensibus Apennini gelida lustrare, valetudinis tuæ æstimatione numquam putavi. amicior enim litteris, quàm laboribus videbaris. Horum alterum diu te ignoratum, munus sylvestre patefecit: alterum *a* p^e *a Ita Lect.* nè creditum, paginarum tuarum cultus asseruit. Quare inter sodales Apollinis ac Dianæ, sectator utriusque numerabere, etsi te magis, ut scripta testantur, venati-
cæ artis gloria juvat. Nam cum te nivosis saltibus inerrasse describeres, supra epistolæ temperamentum verbis tripudiasti: nimirum lætus ex arduo, & adhuc calens montani operis eventu. Interea satis fuerat Apennini spolia misisse. Adjecta autem *b* de corte *b Ms. Vatis. de crate. Ms. Pith. de hæc arte,* plura fastidiò esse potuerant, nisi amor tui removisset satietatem. Vale.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS VARO.

DUM provincialium mederis adversis, & salutarem laborantibus manum porrigis: gravior Apulos casus incessit, à quibus ob inanem famam fœcunditatis, frumenta poscuntur, & detrahenda *c* provin- *c Sic Ms. Bert.* ciæ & Reip usui non futura. Quando enim in hyemem vergente anno *d* poterunt maturari tantæ fruges? Si igitur tibi suppetit *e* facultas itineris celeriter ad *d Ita ex Ms. coniecit Sch. e Hæc sensu optimo sic constant,* Campaniam promovendi, scire me facito, ut te paulisper opperiar: Aut si promissum maior causa mutabit: id ipsum notitiæ meæ protinus pande, ut Symmachus noster diu in Formianis littoribus ociatus, pro-
perè mecum ad studia revèrtatur.

Vale.

OPTO quidem te in tantum copijs pecuniæ familiaris affluere, ut possis opima prædia comparare. Sed mallem te sine amicorum noxâ atque injuriâ oculum ac desiderium novis emptionib⁹ admovere. Nam ego Postumianensem rem jure optimo sine ullâ mentione consortij tui ab antiquissimo possessore mercatus; nunc primùm tuâ ammonitione convenior, ut propè jam inveteratâ possessione decedam. Cuius præcium non eius mediocritatis est, ut emisse delectet: adeo cum possim tibi legibus obviare, & desiderio eius, cuius res aguntur, obfistere: copiam tamen facio, ut quòd argenti dedimus venditori, id homini meo Euficio, cui summa comperta est, digneris expendere: si tamen præoptas nostrâ mercari, quàm tua nexu obligationis absolvere. Vale.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS CARTERIO.

QUOD defendendum foreo erat, cuius te momordit quærela, competenter in Epictetum commotus implesti. Caret foro, & inconsultæ linguæ præcium tulit. Ac, si quid mihi credis, contumeliæ talione correctus est. Nunc ingenium tuum moresque considerans, hæc te ad veniam placibilem voluntatem. Scis causidicorum sæpe improvidos lapsus: & cum ornates tribunalia antè defensor, post Cognitor jurgiorum, talis advocationis errori a plerumque restituti. Sed quia nunc aliqui, quorum tuta flagitia sunt, Epicteti amici mei silentio claruerunt, quæso, ne diu infortunato potiùs, quàm innocenti patiaris illudi. Faciet vir amplissimus, cõmunis frater, quidquid te velle cognoverit. Erit etiam ille promptus ad restituendum ei munus orandi, si voluntatis tuæ sumat indicium. Tu modo

*a Sic ex Mss.
leg. Ed. Sch.*

do benignam mentem
ge amicus, cuius laud
nello. Ut notam det
a requisignifice. Vale.

EPIST.

SYMMACHUS

SOLBAS ante hac,
Srem. fortit tyroes com
officium vesta conditione
tribunum infino cand
est sequaris exempl
te frequenter adm
cultore productos. Va

EPIST.

SECTATORI
mihi cum talibus
proleto bonarum
tu alio corpore locat
nam congressu mihi
prolequi officium d
tuncus sermo restit
salat amicum p
...

EPIST.

ESTIGOR a cura
Hæc ut præfatione
nunciatas mentis
spectat præfatio
... non ut ad se per
... caduta in flagitios
... veteras memores
... Hæc ubi malis ubi

dò benignam mentem litteris meis applica; & quito-
gæ amicus es, cuius laude supra alios splendisti, ho-
nesto Ordini notam detrahe, & homini parùm cauto
a rogatus ignosce. Vale.

a *Iidem Mss.*
sic exprimunt.
Ed. Sch. Al.
ultro reg.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS JANUARIO.

SOLEBAS ante hac, cùm tribunalibus præside-
rem, fori tyrones cōmendare judicijs: quod nunc
officium versâ conditione suscepi, qui magisterio tuo
causidicinæ insinuo candidatos. Quâ in te meum ne-
cesse est sequaris exemplum: ut quâ facilitate obla-
tos à te frequenter admisi, eâdem religione suscipias
me assertore productos. Vale.

EPIST. XXXIII.

* * *

ASSECTATORES diligo litterarum, non quòd
mihi cum talibus studijs ullâ cognatio sit; sed
quia professio bonarum artium, quasi pulchritudo et-
jam in alieno corpore locata delectat. Meritò Valen-
tinianum congressu mihi primore compertum, pagi-
nis prosequi officium duxi: ut ei apud te primam ja-
nuam meus sermo referaret, sua vita atque eruditio
conciliaret amicitiam plenioram Vale.

EPIST. XXXIV.

* * *

RELIGIOSA cura est, quæ amicorum liberis ex-
hibetur: præsertim, si familiaritas maioribus de-
lata, cumuletur meritis posteriorum. In rem præsen-
tem spectat præfata sententia. Nam *b* Lampadium
C. M. V. *c* non utiq; ad se pensi habui, ut solet esse mul-
torum caduca & fragilis affectio: sed ex eo genitos, &
in bona paterna nitentes propagato amore contem-
plor. Hos tibi trado ab omni iniuriâ vindicandos,
Y 5 Quæso

a *Sic Lect.*
b h. e. non
tanquam. Vide
Ina.

Quæso ut vicem meam, si usus tulerit, justus arbiter exsequaris. Multum huius beneficij impetratio in tuam laudem, in meam gratiam promovebit. Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS *

MULTAS inter nos officiorum vices scribendi cunctatione perdidimus. Non sinam produci longius commune delictum. Assumo igitur mihi religiosi muneris partes priores: & si referre verba distuleris, non mutabo propositum. Tux deliberationis erit intercapedo rescripti: modò meminertis, acceleratum gratiæ recursum, voluntatis signa præferre serum necessitatis. Satis mihi videor instaurandis comercijs epistolarum locutus. Dein sermo a Probo portitori aliquid utilitatis debet adferre. Est enim mihi familiaris, dignusque patrocinio tuo: quem si placido ore respexeris, fortunas suas crevisse gaudebit. Vale.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS *

TACEAS licet, & *b* salutationi respondere distimules, numquam me à religioso officio dimovebis. *c* Excudam quandoque, ut hac obstinatione decedas. Interea necdum recuperatâ fiduciâ tui, audax munus ingredior. Commendate enim tibi huius scripti studeo vectorem, juvenem gravitatis exactæ, mihi que dudum probatum per honesta documenta, nec inexpertum (si rectè æstimo) iudicio tuo: quia securus vitæ & militiæ veteris, *d* numquam refugit examen superiorum. Sed fac mediocriter à te hominem esse perspectum, fas non est, si quid tribuis amicitie nostræ, ut post testimonium meum tanquam novus amicus tibi accedat. Vale.

a Ita Ms. plenius.

b Sch. ex Ms. salutationem rependere Non male.
c Ita Mss. Bert. Vatic. Vulgo, Excudam.

d Sic ad sensum restitui. Vulgo, Vetus.

EPIST.

EPIST XXXVII.

SYMMACHUS *

PENDEO animi usq; ad valetudinis tuæ nuncium. nam infirmis adhuc viribus tuis laborem itineris addidisti: nec possum super hoc commeantium sermonibus esse contentus: siquidem maior affectio a pro falsis accepit dubia rumorum. Exopto igitur litteras, quarum fides adportet mihi de te certam securitatem. Si quid ipse meorum actuum scire postulas, ab epistola perlatore cognosces. Est enim nobis conciliatissimus ob vitæ integritatem, dignusque, me teste, qui sedulo domûs tuæ cultoribus inseratur, Vale.

a Ita Modius
benè.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS *

ANTISTIANUS vir Ordinis nostri, olim mihi probitate vitæ complacitus est, & honestis carus officijs. Quod me ex vero potius, quàm in gratiam eius adserere, qualitas præsentis desiderij ostendit. Nam diu patriæ suæ functus defensione, desiderat tantum portum privatæ quietis adipisci. Quæ res tibi cõmendabilem faceret, etiamsi meus non interveniret affatus. Soles enim pro tuâ virtute diligere cupidos otij, & nescios ambiendi. b Oratus igitur atq; exortus litteris meis, dignare concedere optatam requiem vacare cupienti. Nec decribit subrogandus, cum facile ex tot optimatum numero parem fide atq; industriâ virum tua c edecumare possit electio. Vale.

b Ita Ms. Gif.
c ed. Mog.

c Sic idè Ms.

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS *

DESIDERIUM mihi amicitiaæ tuæ frater meus Nicias, cum primis philosophorum numerandus, incussit; postquam per epistolam fecit indicium, quod ei filiam tuam fidâ pactione despõderis. Quæ res testimonio

monio est sincerum tibi inesse iudicium: & propterea familiaritatem tui ultra omnes bonos debere sectari. Afferit enim probabilem mentem talis electio. Quare optime voluntati calcar admoveo, teque hortor, ut quamprimum laudatissimum generum Dijs iuvenibus fortiaris. Cuius accessio tibi & conciliabit gratiam plurimorum, & decus affinitatis adjiciet. Vale.

EPIST. XL.

* * *

RATIO quidem iustitiæ seridè semper habenda est. Sed circa nobiles probabilesque personas plus debet esse moderaminis, ut perspiciatur in discretione iudicium. Hoc eò proloquor, ut interventum meum generalitate commendem. Genus autem petitionis huiusmodi est. Agri sororis meæ Italicæ, illustriæ feminæ, cultore vacuati, & fessi onere munerum publicorum, judiciariâ auctoritate refovendi sunt. Hanc opem de tui animi æquitate promisi. Certa est enim de bonorum mente præsumptio. Sponsioni igitur meæ, si tibi cordi sit, fidem præsta: & quicquid rebus, atque rationibus matronæ absentis accommodum est, nuru facili tribue, meæ imputaturus gratiæ, quicquid illi favoris impenderis. Vale.

EPIST. XLI.

* * *

SILERE non debui eo côméante, qui tuus est: siquidem necessitudo inter vos futura persuadet, ut utriq; vestrum similis à me diligentia deferatur. Quare salutationem literariam tibi defero, & hortor, ut virum devotissimum Ticianum, mihi que amissimum, promissæ conjunctionis quamprimum compotem præstes.

Vale.

EPIST.

EPIST. XLII.

FRUCTUS laboris est, placere melioribus, & pro industria atque integritate palmam iudicij promereri. Quapropter Benignus VC filius meus, rei fumentariæ negotium pervigili animo, & puris manibus executus, solam de te mercedem iusti amoris expectat. Testatur insomnes eius curas imbecillitas corporis. Nihil enim de Sardinia reportavit, nisi bonam conscientiam, & malam valetudinem: horreis autem tantum frugis inexit, quantum illi provinciae anni fortuna contulerat. Nullus de eâ rumor adversus, *a* nulla conquestio, res semper ad arguendum paratæ. Horum omnium locupletissimum pretium est, si amicitia tuâ dignus habeatur. Quod mihi declive ad impetrationem videtur, si *b* quidem necesse est, te delectet eorum probitas, quorum non sefellit, electio. Vale.

*a Sic Seb ex
Ms. Bert. bene.*

b Alij, quod

EPIST. XLIII.

RELIGIOSA potius, quàm invidiosa questio est, quæ fidem pactorum reperit. Nolo igitur existimes, culpabiliter ad me esse perlatum, quòd pactas filiae tuæ nuptias cum Herculio amicissimo meo hæsitantione suspendas. Sed cæteris, quos matrimonij, de te impetrati vel adjuutores scit fuisse, vel testes me quoque voluit admovere, ut suspecta diu vota novi horatoris impulsus acceleret. Maneat igitur, oro te, stabilitas promissorum, nec senatoriam fidem voluntatis mutatio devenustet. Profit etiam pacto fœderis meæ pro illo petitionis adjectio: cui non sine contumeliâ placita denegabis, quum promptè nobis deferre etiam intentata debueris. Certè ea viri modestia, ea in foro Romano dignitas est, ut quantum ei gratiæ tribuisti, tantum ornamenti ex genere consequaris.

Yberes

Vberes laudes eius, & viræ honestamenta prosequer, si novum aliquem videre is admittere. At quam tibi eius bona esse comperta evidentè astruat dudum recepta conditio; non debeo eius protelare præconium, quem tibi suscepti fœderis & pignus indicat jam probatum. Vale.

a. Alij genus.

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS *

b Ita rest. Sch.
ex Ms.
c Sic ex con-
iecturâ sup-
plet lacunam
Sch.
d Sic Ed. Sch.

DISARIUS medicinae professor, b virum sanctæ memoriæ atq; illustri, patrem tuum c spe commodi uberioris in Galliam secutus fuit. Et quia cohærere decreverat, rerum suarum in Aquitanicam nonnulla præmisit. d Nunc contra bonorum omnium votum tanti viri obitu destitutus, telegere ad suos iter, ut parens attestatur eius, optat. Iuva quæso te, piam juvenis voluntatem: & quæ ei pro instâ moribus tuis fidelitate reddendâ sedulò spondidisti, jube ocîus reportari, ne illi supra vulnus amissæ spei, injuria longæ peregrinationis addatur. Vale.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS *

PERVECTÆ sunt ad me litteræ tuæ, quum in Campanis littoribus oriarer. Credo te fando, aut lectione didicisse, quanta sit huius regionis venustas. Vicit epistola tua appositæ voluptates. Spreis igitur cæteris, quæ ingerebat loci gratia, totum animum recensendæ paginæ usq; ad memoriam mancipavi. Vtinam plura dictasses. Mihi tamen sæpè repetita instar multotû fuerunt. Posthac cave parcius promas, quod ex abundantia ingenij tui nascitur: ne me quoq; cui stilus pauper est; in arcum revocet voluntaria tua frugalitas. Quod restat, Aurelium tibi denuð in manum tradimus, non quò inefficax fuerit prior commendatio; sed ut meritum eius nostramque curam testetur etiam iteratio. Vale.

EPIST.

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS *

QUIS QUIS à nobis in commendationem sui literas petit, præstat gratiam *a quam se putat accipere.* antiquior est enim mihi amicitia cultus, quam illis præsidij impetratio. Repende igitur huius promptæ operæ mercedem scripta reddenti, & pro medietate fortunæ hominem munerare. In tuo iure est, me etiam officij mutui honore digneris. Neque enim verborum fœnus exerceo, ut te de solutione conveniã. Grave est te ad leges debiti redigi, qui me officijs voluntarijs sæpè *b* superasti. Vale.

a Fuit hic lacuna, quam ex Genio Symmachi sic supplet Lælius. Vide lib. 2. Ep. 77.

b Ms. Tur. o-nerasti,

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS *

BONORUM viro- rum curam tibi esse non ambigo. Mores enim tuos necesse est similium virtutū conjunctione gaudere. Si quid igitur mihi tribuis, quæso te, amplectere amicitias, domini & filij mei Flaviani: quem non solum parentis, verum etiam testis fidelitate commendo. Reperies in eo mentem dignam amore tuo, & meliore fortunâ, licet sacri beneficij magnitudo casibus eius occurrerit, & ad cumulum lenitatis adiecta sit Evocatio. Vnde æquum est, quem respicit Imperiale suffragium, familiaritas tua non deserat. Vale.

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS *

AD posteros amicorum curam transferre debemus, ne fides cum homine interiisse videatur. Exigit igitur à me memoria Petronij ex *c* Consulari, cui lar apud Ariminum fuit, ut eius filios hæreditario amore defendam. Horum *d* domus militaribus habitanda decernitur, & nî publica succurrat auctoritas, extremum patietur excidium. Si quid igitur interven-

*c Ms. Consularibus.
d Sic supplet lacunam Tur. ed. Sch.*

tui

tui meo tribues, datis ad Ariminensium magistratus
atque Ordines minacibus litteris, arceri ab eâ hospi-
tes jubeatis, & restituere penatibus parvulorum pu-
scam securitatem. In Iudicis enim jubentur esse a tu-
telam, qui à parentibus deferuntur. Vale.

a Ita bene Ms.
Bene vide Lex.
Plaut. in.

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS IUSTO.

VOTO ac desiderio suo me adiutorem Severus vir
honestus ascivit. Cuius cum petitionem proba-
bilem judicasset, flagitatas litteras negare non de-
bui. Summa autem petitionis hujusmodi est, ut filio
eius conjunctionem filiarum tuarum respondeas: cuius rei im-
petrationem facilem fore personarum promittit ex-
quatio, & honestate & b possibilitate congruitis. Ex-
pecto igitur ut responsio tua testimonium meum vi-
des apud te habuisse declarat. Vale.

b h e. opibus.
sic autem o-
mnes Mes.

EPIST. L.

SYMMACHUS CÆCILIANO.

QUANTUM domui meæ cultum Lucillus quon-
dam pictor adiecerit, cum potissimis amicorum
non recertum est. Huius filium, per naturam qui-
dem & per necessitatem procul positum, e iniusta sol-
licitant, otto certamine inter Numerarium quendam
& Opinatorem dudum supradicti possessoris colonum,
qui superiorum temporum ratiocinia in Lucili verte-
re damna d iniquum non posco, non gratiam; licet in-
teruentui meo etiam voti & studij accessio debeat.
Et primore loco postulo, domus viri pudentissimi lon-
geque degentis per Officia publica & Ordines tura
præstetur: Dehinc, ut si quid inter illos decertationis
est, tuo e cadatur examine: ne quando alteri
Iudici servata cognitio recidivam Lucilli
fingo gignat iniuriam.
Vale.

e. Alii, vis in.
solicitat.

d. Alij, æquū

e. Sic Ms.
Gif. Ed Sch.
Metaph. ab
arboribus.

EPIST.

EPIST. LI.

SYMMACHUS APOLLODORIO.

QUINTUS & Felix Ipponiensium Curiales, has de me litteras summatibus viris intervenientibus impetrarunt. Debui enim probitatem hominum de testibus æstimare. Interest igitur amicitix, ne spes eorum, qui me ad impetrationem validum crediderunt, decepta videatur. Quare, si quid eorum poscet utilitas, benignitatem adde justitiæ. Credo enim talia poscenda, quæ nec intervenientis petitionem, nec præstantis iudicium decolorent. Vale.

EPIST. LII.

SYMMACHUS MAXIMILIANO.

MEX sententiâ valere significo, tibi secunda opto suppetere: *a* post hæc deoptulo, quod spontaneâ benignitate fecisses, ut conductorem rei meæ Siciliensis, ad provinciam revertentem, celeri transcurso ad destinata dimittas. *Alij: post-hac.*

EPIST. LIII.

SYMMACHUS *

ASSIDUÆ scriptionis nullum potest esse fastidium. Fungor igitur apud te salute dicendâ, simulque horror, & deprecor, ut hominum meorum curam gerere non graveris; quibus non solum tribuenda est fiducia, si quid usus desideret, suggerendi, verum etiam necessitas admovenda. Hæc enim est natura fervorum, ut adire renuant profuturos, dum culpam suam metuunt deprehendi. Vale.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS POEMENIO.

TACENDA sunt damna fortunæ, ne sera consolatio scindat præteriti doloris cicatricem. Relatiuse ergo tecum filij nostri Nemesij ornatissimâ indole,

Z

dole,

dole, vel potius secundâ laudum fruge contulerim. Habes virum dignissimum pro numerosâ prole censeri. hunc tibi in manum reddo, quod utroque facere voluissim. Æstimabis de cultu morum eius ac litterarum, quantum illi studiorum mora potuisset adicere, nisi respectum paterni desiderij timor noster habuisset. Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHUS EUSEBIO.

COMMUNIS amici Eusebij merita longo sermone prosequerem, nisi *a* de probitate eius atque militiâ plura sentiret, qui nunc de loco suo anxius, postquam de eo competit esse dubitatum, allegationes suas properavit asserere lectione publici scripti, non asseritione verborum. *b* Quâ in re & factor litiganti, & testis allegationibus eius, à nobis accedere iubetis: quorum alterum nobis tua amicitia promisit, fides alterum pollicetur. Nam dudum eum ad scholam Galliani palatij translatum esse meministi. quod id eodem credimus ipso absente siluisse, ne existimaretur gratiosa esse suggestio. nunc maiore fiducia aderis veritati cum allegationes præsentis audieris. Vale.

EPIST. LVI.

SYMMACHUS GEMINIANO.

a Ita Ms. Gif. Bert. Alij: diceretur. **F**ELIX cum & domus tuæ cultor esse diceret, & humanitatem commendationis meæ amicis intervenientibus postularet, desiderio eius familiarem paginam non negavi, quâ principe loco fungor apud te salute dicendâ. Dehinc prosequor *d* receptam petitionem, quæ supradicto, si nondum tibi cognitus est, præstet clientelæ aditum, si jam notus, augmentum. Vale.

EPIST.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS QUINTILIANO.

MORIS mei est, benècognitis ac probatis ferre suffragium; nec personas hominum, sed vitæ merita cogitare. Cùm igitur Assellus domesticus noster in urbanis castris militiæ stipendia sine offensione confecerit; quæso, ut admissus in clientelam tuam, & meum patrociniū sibi profuisse, & tuum accessisse lætetur. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS GÆCILIANO.

INTERVENIRE pro justis debitis non recuso. Malitiæ est enim repudiare locum gratiæ *a* in his, *que ipsa postulati æquitas commoedat*. Formianis ad egestatis levamen certum ex Africâ olei modum decrevit antiquitas. Poscunt à te morem longâ ætate servatum, cui debet adjicere celeritatem *b* præstantis humanitas. Vale.

a Ita supplet lacunam Sch. vel sic: quibus æquitas præstat patrociniū.
b Sic Leeb.

EPIST. LIX.

SYMMACHUS JOVIO.

NON novum vel incognitum, sed compertum jam fide & antiquitate militiæ Eusebium amicū meum promptus commendator insinuo: quem ad hoc ævi nulla actuum culpa fuscavit, sed absentia, quæ plerisq; oculis merita, si testimonio præsentium deferatur, *c* locum eius dicitur in ancipitem statum deduxisse fortuna. Singularis tamen animi tui æquitas non patietur, ut spero, adversum stipendiorum prærogativam calum valere. Et mea igitur hortatio, & ipsius fiducia judicium tuum respicit. Quæso ut causâ cognitâ, veterum eius stipendiorum justa confirmes, præstaturus & nobis amicis securitatem, & honestum collegis de oprimi viri retentione consortium. Vale.

c Ita disj. Lect. optimè.

SYMMACHUS PROBINO.

OMNIBUS qui occasionem scriptiois imper-
tiant, *a* commendationis quandam rependo
a Ita disting. mercedem. Nunc optimo viro Petrucio factum volo,
quem scio hanc epistolam non tam sui commendatio-
ne, quàm mei officij gratiâ postulasse: cuius operam
b Sic Ed. Sch. verâ vice munerandam *b* putavi. Poposcit litteras,
Lest existi- ut tibi probarer impensius. Ego contra idem scripsisse
mari, me fateor, ut tibi illa acceptior redderetur. Vale.

EPIST. LXI.

SYMMACHUS PAGATO.

Vix adducor, ut credam litteras meas sapè repe-
tas nihil Leontio remedij contulisse. Quia si ni-
hil virum frequens interventus noster habuisset, de-
fisteret suffragium meum toties elusus optare. Quam
igitur apud me querelâ istius fides dubia sit; experiri
volo, cui potissimum parti dubitatio mea debeat ap-
plicari. Est igitur in manu tuâ, utrum posthac tenere
in scribendo morem debeam, an verecundiâ nostrâ
continuâ etiam taciturnitate consulere. Vale.

EPIST. LXII.

SYMMACHUS ROMULO.

Tu quidem paternâ affectione pignus commune
commendas. Sed illi efficacius studia & amorem
bonorum probabilis vita conciliat. Habes juvenem,
cuius fruge gaudere debeas. etsi scio patres avaros esse
voti, nec ulla filiorum bona putare perfecta, desiderio
& cupiditate potiore. Fortè *c* lactari animum tuum
d Sic feliciter restituit loc tū
illius meritis deprehendes mei testimo-
nij veritatem. Vale.

e Ita ed. Sch.
Videlib. 5.
Epist. 10. Au-
res lactare
blanditiis.
d Sic feliciter
restituit loc tū
Lectius.

EPIST.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS *

OBSErvantiam verus usus induxit, ut domo profecti præstent auspiciam mutæ scriptio-
Sed ego longæ expectationis impatiens ordinem ser-
vare non potui. Prior igitur tibi honorificentiam styli
defero. Dehinc subjcio postulatam, cuius hæc *a* for-
ma est, ut Laurentium domesticum (quod domûs meæ
poscit utilitas) suffragio tuo dissimules adjuvare.
Vale.

*a Ita in Ms.
Gif. Vide l. 2.
Ep. 19. Con-
siliij forma.
Alj: sum-
ma,*

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS PACATO.

INCITARE debueras. Sed prolixus in hac conque-
stione esse nunc pigeo. Itaque ad commendationem
viri devotissimi Olympij amicissimi mei flecto sermo-
nem: teque sedulò rogo, ut eum securus testimonij in
penetralia familiaritatis admittas Reperies in eo mo-
rum bona, qualia iudicij tui circumscriptio consuevit
b eligere. Vale.

*b Sic Lest.
Ed. Sch.*

EPIST. LXV.

SYMMACHUS ALLEVIO.

VERICULI rotæ cuius debeant esse mensuræ,
c linea missa testabitur. Superest, ut omne car-
pentum adfabrè & firmis compaginibus explicetur. Si
parte pretij ad hoc opus est, quod dandum scripseris,
jubebo numerari. Humanitas *d* xeniorum tuorum
debet esse moderatior. Religio enim animis potiùs,
quàm muneribus æstimatur. Vale.

*e Ita Ms. Gif.
Vulgo: epi-
stola. Al: E-
pitoma.
Vel linea
amullis, h. e
ex linea facta.
d Sic ex eodẽ
lib. leg.
e. Al: sic mo-
rum, h. e. sci-
licet mor. t.
Al: indicia.
Nihil videtur
deesse: nisi for-
tè nomen ali-
quod propriũ
loci, vel causa,*

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS AD SECULAREM.

PRETIA desertorum confuso errore poscuntur.
Nam neque *e* iudicia . . . certus futuri laboris
institues. fixum enim ac definitum tenet amplissima
Præfectu-

Præfectura, nullum eius esse meriti, ut sublimitati tue debeat subrogari.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS *

ET quiete provinciæ, & vigoris tui laude delector. Nec quicquam magisterio meo vendico, quum omne quod spectat ad gloriam, tuæ potius indoli debeat. Macte igitur primi honoris auspicijs, & in uberiorem gloriam felices tende conatus, ut tibi ad celsiores gradus januam pandas, & Romanum nomen claritudine administrationis illumines. Vale.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS *

SOLEO amicitias optimorum primus expetere. Nunc fortunæ meæ inclinatio, ut præveniret, efficit. Tribuenda est igitur venia tarditatis, non negligentiae, sed inconstitudinæ: & bono omine familiaritas copulanda, cui auspiciam fortunarius præstitisti. Sed licet me ipse officij ordine & dignatione præverteris, in posterum tamen nequaquam residem iudicabis: ut animorum nostrorum conciliatio, quæ tuo invitamento sumpsit exordium, meis litteris frequentata cumuletur. Vale.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS *

MALLEM quidem reditum tuum, quàm litteras impetrare. Sed etiam habent solatia locum, quoties fraudamur optatis. Vereor autem, ne te diu ab urbe protermines. Namque hoc nobis minatur tarditatis tuæ elaborata defensio. Quare velim noveris, nullas more allegationes desiderantibus iustas videri. Quicquid igitur ipse causationis attuleris, surdis ut aiunt, auribus ingeretur. Hæc interim de quarto Latine viæ, mox agrum Laurentem petiturus emitto.

a Sic Ms. XMF.

LIBR
Est enim familiaris
tione discutere. Vale.

ACQUIRERE
videlicet. Ille &
tie imaginem mini
in cogitari, que in
niam familie vestit.
comperiri non sunt
biles iam videntur
effugatio litterarum
tu existimo, ne remissio
tam, nec magno opere
curatio spontanea gra

QUAMVIS telegere
deducere: hoc ipse
ut necum esse litteras
an scriptorum tuorum
nem. Dehinc, ut experiri
dignè munerari. Voluer
nullum de re. si mox
curu obtrineam. Ob ha
te tuam præfatum
dilatatio non sileat
familiaritatis habundantia
possidij contraherent
ritum semper meo
mich, ut pigre de negoti
suis oblate. Ago
te & curabo sententi
tulle me famulari
diligentia sum

Est enim familiare merentibus, animi curas migratione discutere. Vale.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS *

ACCUSAREM silentium tuum nisi te in fratre vidissem. Ille & officij satisfactionem, & præsentia imaginem mihi solus exhibuit. Nam omnia bona in eo agnovi, quæ in te dædum probavi. Amo igitur veniam familiæ vestræ. De quâ nobis, etiam quid adhuc comperti non sunt, prærogativa optimi generis laudabiles jam videntur. Superest nunc mihi solemniss illa efflagitatio litterarum; quam nec omitrendam penitus existimo, ne remissius cures, quæ putas non desiderari, nec magnoperè perurgendam, ne tibi perpetua conventio spontanei gratiam decerpas officij. Vale.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS *

QUAMVIS relegere iter, atque illicò parem rure deducere; hoc ipsum tamen breve intervallum dici vacuum esse litteris non patiar. Primum, ut officium scriptorum tuorum vicissitudine sermonis æquiparem. Dehinc, ut expetitas amicitias relatu gratiæ intelligar munerari. Postremò, ut indicio adventus mei pauxillum de te, si mox abire decreveras, residendi tempus obtineam. Ob has causas epistolam venturus ipse tanquam præfulem misi. Sed in his præcipua mihi fuit ratio non sileadi, quod prior votum faciendæ familiaritatis habuisti. Unde curare me decuit, ne culpam fastidij contraherem dissimulando responsa. Atqui malle semper meâ operâ amicitias inchoari; tantum abest, ut pigrè & negligentè accipiam munus religionis oblata. Ago igitur gratias bonæ voluntati tuæ; & curabo sedulò officijs meis, ut credas potuisse me scribendi ordine præveniri, diligentia animi non posse. Vale.

Z 4

EPIST.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS *

ALXANDRUM, sicuti loquuntur historiae, gra-
vis momordit invidia, quod Achilli fortissimo
ævi sui Homerum præconem fortuna tribuisset. At mi-
hi animus gliscit gaudio, quod eventus Reip. prospe-
ros parili sermone ornasti. Unde factum est, ut nostris
quoque obtutibus, qui procul agimus, quædam gesto-
rum facies subderetur. Quare a & fortunæ tuæ gratu-
lor, quæ spectatorem te secundis rebus adposuit, & fa-
cundia, quæ talium negotiorum magnitudini oratio-
nis gravitate respondit. Cœlestis nutus efficit, ut or-
natissimo linguæ tuæ promptuario numquam desit
materia talium nunciorum. Vale.

a Correctio
huius loci de-
betur Ms.
Pith.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS *

CURA anxius eram, priusquam litteras tuas su-
merem, utrùm commodè peracto itinere ad de-
stinata pervenisses. Sed ubi certior factus sum, nihil
valetudini tuæ labore itineris deminutum, animus ad
se revertit. Præstabit divinus favor, ut sicuti absentia
tuâ optata cognovimus, ita tuo reditu gaudeamus.
Vale.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS *

EDITIONIBUS nostrisamicam operam pollice-
cis. Intelligo litteris benevolentia tuæ effectum
respondere potuisse, si honoris tui tempus felicitas
provinciae propagasset. Sed quamvis depositis Reipub.
habenis nequeas promissis terminum dare: ego ta-
mē fateor, ita me tibi vadatum gratiâ, b ut sperata per-
feceris. Voto enim faventis non exitu rei animus obli-
gatur. Inretea abundo gaudio, quod tibi omnium te-
rum fama floret, & in partem quæsitæ à te
laudis accedo. Vale.

b Sic Ms.
Gif. Vatic.
& Iur.

EPIST.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS *

BEASTI Curiam nostram forumque Romanum, de quo sortiri Sicilia magistratus, anteriorum recordatione metuebat. Ades igitur nobis expectatus, illis desiderandus. Et præsumo tibi accepto ferendum, si provinciæ commodaverit posterioris imitatio. Auctor est enim bonorum sequentium, qui relinquit exemplum. Vale.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS *

QUERE BAR tacitus ipse mecum de silentio, sed amicam succensionem recens sermo placuit. Ergo in usum veterem revertamur, & mutuam diligentiam religiosis salutationibus excolamus. Vale.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS *

SCRIPTA tua plurimum mihi tribuunt voluptatis. Sed si paulum Romæ residere voluisses, multo amplius nobis præsentia tua, quam sermo gratiæ contulisset. Fero tamen æquo animo, quod desiderio nostro amorem patriæ prætulisti. Et spero visendi filij tui gratiâ, qui nunc liberalibus studijs eruditur, reddendam mihi sæpius tui copiam. Interea dum absumus, frequentanda tibi est opera scriptiõnis, ut meus etiam filius ad vicissitudinem provocetur. Vale.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS *

CREDO miraris, quod adhuc erudo fortunæ meæ vulnere silentium ruperim. Hæc solatia: his pascor, his recreor: etsi illa duco maiora, quæ mihi ex tuo pectore & sermone redduntur. Sed nolo tantisper à me exigas litteras longiores. Breves sunt doloris induciæ,

duciz, & mox in miseris cogitationes recurrunt distulata paululum mala. Ergo tua potius retundet oratio, quæ tibi laudem servatæ amicitia pariet, & mihi præsentis ærumnæ solamen adferet. Vale.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS *

VTINAM te melior causa tenuisset: & facile absentia tuæ damna ferremus. Utcumque tamen desiderium tui litterarum solatio mitigasti: quas frequentare dignaberis, si quam tibi adhuc necessitas familiaris moram indixerit. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS *

ET sancti animi tui affectione, & sermonis assiduitate delector. Ne illud quidem beneficij minoris existimo, quod ad scribendum mihi idoneas tribuis facultates. Spero enim a paginas meas tibi posse restitui, quas reposcunt, qui tuo iudicio portitores huius officij deliguntur. Ea verò quæ pro mutuâ amicitia dignaris injungere, libenter exsequenda suscipio, quotiens desiderant operam meam, quos commendatione prosequeris: Sed si quid aut negligentius, aut serius sortitur effectum; eorum dissimulationi, quos commonendi cura deserit, oportet ascribi. Cæterum tam justa & honesta sunt, quæ ipse plerumque delegas, ut mihi vel ultrò appetenda sit exsecutio probabilium litterarum. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS *

DIu litteras tuas desiderasse me fateor, quarum apportatio expectationi plenissimè satisfecit. Præcipue autem gaudio fuit, quòd te pro voto agere nunciasti. Dehinc quòd adventus tui dedisti obsidem spõsionem. Et quoniam te mutuis de me præsumo gaudere;

a Mr. Gif.
vel litteras
m.

LIV
det: post ingentia per
trix perturbatione
significo. Super
rum lartia nobis
reditu spondo
EPI
SY
POMIS tuis abun
valerem. Nunc ob
loribus, sicutum tu
frequens humanitas
Phæacum transiata c
EPI
SY
RURI cum par
stini diverlorij
ciderem, a Eò me lo
expectatione prosper
cepi. Nam que ad hoc
monis hilare verza
Pado auctore tolera
culato veniuli tuo
nidum agmen expe
ris tuæ gratiam. Dije
Quam obrem compl
temonis officium, cu
du rebus tuis incu
Igone quâ debuit ut
periculum diceret. Q
manebit hæc cura, ut
tu, ut, ob mentum
infectus nihil deo
tagra secessio, & qu
tua dignatus accep
jores plusculum rre
spolis, aut vicissim
tu. Certe nobis nihil
quib' blanditia
tingit a

dere; post ingentia pericula, quæ solus in cõmunis patriæ perturbatione toleravi, in bonum statum rediisse significo. Superest, ut ad plenitudinem prosperorum lætitiâ nobis sperata proveniat; quod mihi tuo reditu spondidisti. Vale.

EPIST. LXXXII.

SYMMACHUS *

POMIS tuis abundè honorem scripto facerem, si valerem. Nunc obsessus membrorum omnium doloribus, sylvarum tuarum laudem sequestro. Faciet frequens humanitas tua, ut sæpè alias in Marfos bona Phæacum translata celebremusj Vale.

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS *

RURI cum parentibus oriabar, ut algore Prænestini diversorij flagrantiam torrida æstatis excluderem. *a* Eò me loci reppererunt litteræ tuæ, quas expectatione superioris indicij principio lætus accepi. Namque ad hoc locorum nullo me munere sermonis hilaraveras. Sed ubi omnes molestias, quas Pado auctore tolerasti, sollicitâ lectione percensui; accusato vernulâ tuo flumine, cuius turbidos meatus & infidum agmen expertus es; retuli istam conservationis tuæ gratiam Dijs auctoribus, Bonæque Fortunæ. Quamobrem complacitum est mihi serum exhibiti sermonis officium, cuius longam cessationem secundis rebus tuis incusare potuissem. Factum est enim religione quâ debuit, ut prius liberationem tuam, quàm periculum discerè. Quare penes sospitatores tui Deos, manebit hæc cura, ut beneficijs *b* suis jugiter immoretur, teq; ob meritum donent largo ætatis excursu; ita ut senectus nihil decoquat firmitatis. Interea quoniã te grata secessio, & quies dulcis amplectitur, quæso curam dignatus arripias nobiscum sæpius loquendi. Adjicies plusculum refectio ni corporis, si aut emittendis epistolis, aut vicissim sumendis peregrinationem levaris. Certè nobis nihil antiquius erit, quàm te legere, *c*

a Nihil hic mutandum.

b Ita bene Iur. Ed. Sch.

c Lectus se restituit Ed. Sch.

quib⁹ blanditias oris tui interim non contingit audire. Vale.

EPIST.

SYMMACHUS *

QUOD ait noster Comicus; *Numquam te adeo, quin abs te doctior abeam*: id ego de epistolis tuis jurè memora verim, quæ multis salibus nonnumquam sententiarum, plerumque versuum farciuntur. Veluti nunc litteræ tuæ halantes Platonicum nectar, quantum mihi muneris dederunt! Nam nisi a tibi bonarum partium spectatus essem, numquam me Atticis Musis imperitendum putasses. Quare huiusmodi operi frequenter accingere, & amicitia diligentiam sedulo persevera: cum hoc negocium tibi nostri officij vicissitudo commendet. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS *

AMICÆ voluntatis indicium est, quod adeptus amplissimum Consulatam, cognitionem mihi & societatem tanti gaudij præstitisti. Quare huius tibi apud me muneris opima laus est: quando ita securus es mei animi, ut tuis rebus prosperis scias nos posse lætari. Quid quod etiam Consulare negocium fuit honoris sui nuncium latius promovere? Gaudia enim, quibus pauci fruuntur, angusta sunt. Dehincipius æterni Principis beneficium celebrius atque ornatus reddidisti, cui sub occasione talium litterarum apud multos gratias videris egisse, quàm benignè animadvertantur officia. Facito, ut istam gratiam scribendi assiduitate continues. Vale.

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS *

COMPOTEM me optati nuncij præstitisti. Fateor enim veræ amicitia hanc esse rationem, ut comoda nostra mutuo gaudeamus. Gratulor igitur cum tibi familiaritatis nostræ causâ, tum famæ temporum, quam

a Sic Ms. Gif.
Alj: b. ar-
vium.

LIBR. N.
Quam recentis iudicij
vindicare. Fecit in
operâ, perperâ libellum
tus donatus negotio
vem facilitatem, non
admittit. Adde hanc
pis agis, & publico
res non comprimitur
borem. Jam illud quod
cum in fortuna
debes victoria tuæ
mibi in presentia
potestas est, malo ut
est, quælo respondeat.

EPIST.

SYMMACHUS

SYMMACHUS tibi apud
quando id affectus
honore dignetur. Se
tem mihi assignavit
tantis tamen vera. Non
dignus cum hæc de me
est, quod amore fallere
ores, vir in dicendo sum
dignitatis oratione
ambus, & iure obli
amicitiæ nostræ sunt
meritis cupis, & pudor
ipsum talem me esse præ

EPIST.

SYMMACHUS

OLIM tibi in
tatum tuarum
retrocurandam distulisti
dicit. Cuius motus

quam recentis iudicij æquitas in æternam gloriam vindicavit. Functus es optimi civis officium, multâ operâ, perperâ sollicitudine. Sed nolo poeniteat. Virtus durioribus negocijs enitescit, & aspernatur declivem facilitatem, maximoque sudore arduum laudis adnuitur. Adde huc, quòd in *a* ore fortissimi Principis agis, & publico bono sine satietate destrueris: quæ res non compensat modò, sed etiam commendat laborem. Jam illud quale est, quòd in causâ non tantùm tuâ fortunæ eluctatus incertum, nulli nostrum debes victoriæ tuæ gratiam? Plura vellem; sed videor mihi in presentia satis fecisse verborem. Nunc si tibi potestas est, malo ut jam recurras: Si quid morarum est, quæso respondeas. Vale.

a Ita Ed Sch.

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS *

SYMMACHUS tibi apud me laus & solida gratia est, quando id affectas amicitiaæ cultu, ut nos litterarum honore digneris. Sed pars epistolæ tuæ, quæ laudem mihi assignavit eloquij, sit licet nimis jucunda, minùs tamen vera. Non audeo scribere, *Mentiris & Decipis* cum hæc de me prædicas: sed illud potiùs; scio, quòd amore falleris. Tu quemquam facundum voces, vir in dicendo summarum partium, cui sit patritiæ dignitatis oratio? Ergò parce verbis lenocinantibus, & iuco oblitis, & ad gratiam comparatis. Amicitiaæ nostræ fortè conveniat, ut talem videri me cæteris cupias, *b* pudoris tamen mei non est, ut mihi ipsi talem me esse persuadeas. Vale.

b Sic Leff.

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS *

OLIM tibi fecit optabilem cultu, fama litterarum tuarum: sed diu officium scribendi per verecundiam distuli, ne in aulâ positum viderer ambire. Cuius morbi ita crebra est affectatio, ut *a* diligentes

c Sic Iur. Ed. Sch.

gentes existimationis viri pro alienis vitijs erubescat. Iam remota est causa hæsitantiæ, postquam me prior salutatione dignatus es. Patentes amicitiaæ tuæ fores benignè accitus intrabo, & compensare meditabor pudentis silentij moras creditoribus paginis. Tu tantùm bonâ veniâ a recipe obsequium linguæ inopis, & paulisper Imperialis magistri submitte judiciû. Indicasti certè meorum te aliqua legisse. Eandem postco patientiam. Novus tibi non ero, nec inexpertum formidabo arbitrum. Omnia mea ferre didicisti. Accessit etiam nobis familiaritas, quæ te mihi æquiores judicem faciat. Gratiosa quippe est amicitia, & à severo examine in blandiores sensus caritate mutatur. *b* Quid si ego deposito ingenij pauperis metu assiduas tibi epistolas spondeo? Vide quanto amplius *c* speres de promptuario largiore. Fatendum est amicè: Gallicæ facundiaæ haustus requiro: non quodd his septem montibus eloquentia Latianis excessit; sed quia precepta rhetorica pectori meo *d* senex olim Garumnæ alumnus immulsit. Est mihi cum scholis vestris per doctorem justa cognatio. Quicquid in me est, quod scio quàm sit exiguum, cælo tuo debeo. Riga nos ergò denud ex illis Camœnis, quæ mihi hæc bonarum artium primùm dederunt. Et si te in meis scriptis aliquid offenderit; auditoriẽm quondam popularis tui, aut silentio tuere, aut tu quoq; rursus instrue. Vale.

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS *

AGCUS o litteras tuas, quas, malè credulus, desiderio in te meo, facturas medicinam putavi. At illæ decursæ oculis admoventur tædæ ferventiores. Assiduebant enim multo melle facundiaæ, quod avectû tecum doceo. Itaque parvæ lectionis sapore commotus, tristiores damni sensum recepi. Inter hæc occurrit altera cogitatio, amarius esse, si taceas. Quapropter conditio durior vertit me ad optionem prioris.

Peto

a Idem Jur.
Ed. Sch.

b Hæc lectio
Lectij est.
c Alij spe-
rem.

d Fortè Auso-
nium intelli-
git.

LITERA
Peto igitur scribas. Sed
revertalla breviora. Sed
bulationem patiens
parte, quæ melior est.
& elaborat à te opere
solum Romæ, sed
les gratiâ, peccare

IN curam tuam re-
labiri operis boni
hi auctor est; qui pu-
te tandem scriberes
militaritati, licet à no-
reans ad speciem animi
tiam ultra expectare mo-
operam navare, quam
bitum piùm solvere. I-
moria, vel iustitia tu-
h, quàm gratia. Pe-
nis: his frequentius
quam patites humani

EPI-
SYM-

EXPECTARE
licium mihi facere
mandiam tuam gran-
auger gradum me-
lucra. Restat tibi
diligentiam, vinculo
le enim b verè
quem labi

Peto igitur scribas. Sed fac epistolis tuis temporis intervalla breviora. Sæpius ad me commeat, & confabulationem præsentis imitentur. Fruemur assidue eâ parte, quâ melior es. Quod si aliquid prolixioris curæ, & elaborati à te operis adjunxeris; propè erit, ut non solum Romæ, sed in Athenæo quoque nostro, quâ soles gratiâ, perorare videaris. Vale.

EPIST. XC.

SYMMACHUS *

IN curam tuam rediisse me gaudeo. Sed huius tam subiri operis boni ornatissimus juvenis A sternus mihi auctor est; qui parandæ commendationis gratiâ, ut tandem scriberes impetravit. Et illius quidem familiaritati, licet à nobis olim repertæ, ob meritum recens adjecimus animi diligentiam. Te verò non patiar ultra expectare monitores, & aliorum potius usui operam navare, quàm mutuæ inter nos affectioni debitum piûm solvere. Non invideo poscentibus testimonia, vel suffragia tua. Sed validior est amicitia causa, quàm gratiæ. Precarias epistolas postpone legitimis: his frequentius caritas studeat, illas nonnumquam præster humanitas. Vale.

EPIST. XCI.

SYMMACHUS *

EXPECTARE non debui litteras tuas, quibus iudicium mihi faceres honoris accepti. Itaque verecundiam tuam gratulatione prævenio, & opto adaugeat gradum meritis jure delatum continuata felicitas. Restat stili assiduitate acuas inter nos amicitia diligentiam, vincasque officijs & intercessus tuos. Ille enim *b* verè incrementis suis major est, quem sublimitas parti honoris inclinat. Vale.

a Sic Mss. omnes Alij, successus.
b Explicita hæc est sententia.

EPIST.

EPIST. XCII.

SYMMACHUS *

IN cassum dissimulationis & taciturnitatis accusor, quum debitam tui diligentiam love teste non deferam. Sed nequitia meorum arbitrator accidisse, ut missa ad te scripta a resederint. Quaslo igitur ne ex infrequentia litterarum meus in te animus aestimetur. Nam plerumque officijs simulatur affectio. Amicitiae autem sinceritas pectoris magis fidem postulat, quam delinimenta sermonis. Vale.

a *Alij, inter ciderint. non bene.*

EPIST. XCIII.

SYMMACHUS *

PIGNORA nostra conjunximus. *b* Atque idem consentaneum videtur, ut quos *c* ceterus participes habuimus, etiam honore sportulae prosequamur. Duos igitur solidos offerendos tibi misimus: parvum munusculum, si aestimetur pretio sui: religiosum, si amore pendentis. Vale.

b *Sic bene ex Mss. Sch. c Ms. Pith. coitus. h. e. contractus nuptiarum.*

EPIST. XCIV.

SYMMACHUS *

ROMAM te venturum certa fama promiserat. Spem visenda praestantiae tuae multo gaudio ceperamus. Sed improvise mutatus nuncius indicavit, quod pio accitu Domini & Principis nostris ad vota d remearis. Ergo officium salutationis, quod coram speraveram deferendum, tui honore compenso: teque oro, ut ingravatam vicem referas, quae suadeat desiderari ex me crebra colloquia, si ostenderit prima placuisse. Vale.

d *Sic Lect.*

EPIST. XCV.

SYMMACHUS *

PRO utroque nostrum causam diutini silentij reddidisti. Nam me quoque fateor scribendi officio haec-

Lib
hactenus temperate
diluere literis, quod
omnium statu in tran
omissa reperamus.
temporis fuisse, quod
reddita facultate
mo repararem.

ET si a literis
tor esse non
tionem: nec diffi
quae a te fuerant

SOLET bonis
praestantiae tuae
Hactenus vires su
derit. Sic ero con
statione fraudavit
tur, & tandem cum
Istas beneficij et
itate voluptas. Vale

SUMMO adven
apud te fama
vel quod est ama
Sed quia utrumque
denegavit, in par
oto, ut mihi sur
tis, aut, si ob
filiam

hactenus temperasse. Tuâ igitur purgatione defensus diluere litteris, quod commune est, non laboro. Nunc omnium statu in tranquillum reducto, æmulis studijs omiſſa repetamus. Ita enim demum *a* probabitur temporis fuisse, quod *b* diu inter nos stilius quieuit, si redditâ facultate mutuam diligentiam frequens sermo reparaverit.

a Ita' Mss. continet.
b Vulg. intra.

EPIST. XCVI.

SYMMACHUS *

ET SI à litteris temperasti, exempli tamen imitator esse non debeo. Integro igitur largam salutationem: nec diffido reddenda saltem mihi esse officia, quæ à te fuerant inchoanda. Vale.

EPIST. XCVII.

SYMMACHUS *

SOLET bonis livor obstrepere: ut nunc speratum præsentia tuæ gaudium mihi subduxit invidia. Hactenus vires suas in damna voti communis intenderit. Sic ero contentus, quod me adventus tui expectatione fraudavit. Ipsum te sospitem manere patiat, & tandem cum utroque nostrum redeat in gratiam. Instar beneficij erit, si mihi contingat *c* de tui securitate voluptas. Vale.

*c Alij. de te ex voluptate securitas. Utrumq; bene. * Hæc Epist. tota erat omiſſa in Edit. Mog.*

EPIST. XCVIII.

SYMMACHUS *

SUMMO adventus mei nuncio, de quo non potuit apud te fama reticere, expectavi, ut prior scriberes, vel quod est amabilius, ut ipse Formias commearas. Sed quia utrumque vel dissimulatio tuâ, vel occupatio denegavit, in partes tuas libenter ipse succedo: teque oro, ut mihi aut excursum tuum præstare digneris, aut, si obstat aliquid, saltem litteraria salutatione respondeas.

*a In Ms. Gif.
est: Nam &
sic d. v. p.
quomodo &
lect. legio.*

AMo litteras tuas, sed expecto praesentiam, a quam mihi dierum ratio pollicetur. Plura scribere spes adventus tui non sinit. Sed quod nunc epistolae detrahimus, coram fabulis rependemus. Vale.

EPIST. C.

SYMMACHUS *

GRATUM mihi est, quod promptissimum studium tui nostrae dignaris impendere, & te memoré scriptorum assiduitate testaris. Hinc fit, ut officijs tuis etiam cura nostra respondeat. Libenter igitur rependo sermonem. Et quemvis spontaneam iuvandis hominibus meis adhibeas voluntatem, hortamentum tamen petitionis adjicio, ut officia quae ultrò tribues, cumules provocatus. Vale.

EPIST. CI.

SYMMACHUS *

CONQUESTIO tua de raritate epistolarum mearum magis religiosa, quam justa est. Nam cum ex amore descendat, non habet tamen æquitatem. Nunc tamen emenso itinere, promitto praerita officiorum dispendia crebris à me epistolis sarcienda.

EPIST. CII.

SYMMACHUS *

b Alij: cum,

DUM *b* petis beneficium, praestitisti. Plus enim mihi ex amicitia tuâ, quam tibi ex nostrâ defensione quaesitum est. Nihil igitur assumam gratiae meae, cum plurimum tuae debeam. Potest tamen adhuc istiusmodi munus augeri scribendi assiduitate: ut cumulet voluntas familiaritatem nostram, quam nunc videtur necessitas inchoasse. Vale.

EPIST.

TOTIS vitiis Corporati, excoent lavacris sunt debiores: quibus adstrinxeris, incommodi. *b* sibi de studio tuorum diligentia tu

PARVA faciemur tiae parentis rebus ultimatur. H ad me gratiae portata susceperit.

IUVANDI sunt tuque usui patria igitur auditis eorum libram, & urbi utilis Vale.

PRO filijs nostris bus solitis ad quam cum promeantur da

EPIST. CIII.

SYMMACHUS *

TOTIS viribus adjuvandi sunt communis Patrię Corporati, præcipuè mancipēs Salinarum, qui excident lavacra lgnorum præbitione. His plerique sunt debitores: quod nisi ad solutionem vigor Judicialis adstrinxerit, eliciet publicam querelam *a* serice incommodi. *b* Quare quaeso, ut inter cætera, quæ sibi de studio tuo Roma promittit, hanc quoque partem diligentia tuæ vindices.

a Alij: onus.
b Sic Kettlersh.

EPIST. CIV.

SYMMACHUS *

PARVA fatemur esse, quæ misimus, sed honorificentia parentis religione potius, quàm *c* mole muneris æstimatur. Hæc ipsa tamen *d* exilis oblatio plus ad me gratiæ portabit, si religio tua usui suo à me delibata susceperit.

c Sic commo-
disimò Sch.
d Idem ita o-
mendat.

EPIST. CV.

SYMMACHUS *

IUVANDI sunt mancipēs salinarum, qui splendori atque usui patrię communis inserviunt. Dignaberis igitur auditis eorum querelis, ad euntibus deferre justitiam, & urbi utilem, & tuis moribus congruentem. Vale.

EPIST. CVI.

SYMMACHUS *

PRO filiis nostris, Deo juvante conjunctis, in duobus solidis ad te misimus sportulam nuptialem, quam cum promptâ dignatione susceperis, documentum dabis, omnia amicorum festa esse communia. Vale.

So* *So

Aa *

EPIST.

NUPTIIS quidem filij mei te quoq; amicorum potissimos interesse voluissim. Sed quia longinqua absentia tua desideratum mihi negavit officium: in duobus solidis sportulam misi, ut vigere apud me tuam memoriam votivâ oblatione testarer. Parvum quidem munusculum est, si æstimatur precio sui religiosum, si amore pendatur. Vale.

EPIST. CVIII.

OMNIA quæ sine auctore jactantur, incerta sunt. Sed ego in sacre Virginis famam nihil patior licere sermonibus. Quare officio Pontificis, fide Senatoris admoceor proferre comperta. Diceris ante annos legibus definitos Vestali sercreto velle decedere. Nondum credo rumori, sed assertionem tuæ vocis expecto, quæ opinionis dubium aut agnoscat aut respuat. Vale.

EPIST. CIX.

TANDEM de actibus tuis certum me facere dignata es: quibus lectis atque decursis lætatus sum vitæ & innocentie tuæ apud Justum. Cæteris in rescribendo diligentiam defuisse, *b* Video, quos tu ad referendam gratiam dignaberis incitare: ut intelligam vicissitudine provocatus, epistolas meas iisdem fastidio postcâ non futuras. Vale.

EPIST. CX.

ALIORUM quidem tibi spectanda est sententia, quos decet de Patribus judicare. Mei ingenii exilitas etiam parva miratur. Quare velim credas, nihil tibi

a Vulgo dignatus es.

b Tale quid desideratur

ad supplendâ sententiam.

Et videtur hiatus esse in epistolâ.

tibi ex meo testimonio
laudari ab laudato
mediocritas non me
vat. Sed quia voluissim
quidam e b meo
sus expeditam Pr
culo nostro e Tu
Respondetis om
deputasse. Ignosce
Nam pari intore a
& Romana rei mo
ei appellatione
nanciem. Perge igi
dotem relinquere.
ant placuerunt, ca
rut/vale.

PONTES, ad
ter labores cen
Neapolis muratâ se
villum dierum tran
non morabor.

CUM jam Decem
redditz sunt mi
beam metuisse loq
câ re gaudio mentis
quod ita natura com
tum decus judicent.
e quia honor jam pra
que difficilis, tand
virum respicit. Post
nec dum alijs officij

a *Alij: vñ-
xisti.*

b *Sic ex Ms.
Gif leg.*

c *Ex eodem
hac quoq; pe-
rius restitua.*

d *Sic correxit
Sch.*

e *Ita ad Sch.
f Sic è Ms.
Vulg. enite-
re.*

g *Alij: exce-
pto.*

a junxisti. Videtne quàm probabiles lætitiæ meæ cau-
sæ sint? Sed vereor, ne his parùm credas, cum accitus
excusem: b quamvis iusta ratio sapientem non possit
offendere. c Quo enim pacto ad prima fascium tu-
rum vocatus auspicia, paucis diebus Galliarum lon-
ginq; penetrarem? Exime itineris apparatus, cogi-
ta hyemis impedimentum, defectum cuius publicæ, &
brumalis lucis angustias: Nonnè mhi ante KL. Jan.
futurus eras irritus labor, aut pòst inuerecundi-
t adventus? Hæc oro te, æquo animo d pronuncia, &
amicitiæ nostræ bonus auctor esse dignare. Eo animo
interpretare, quæ jure astruo, quo rogasti: nec propo-
sicum tuum deseras. Solus enim benignè creditur
advocasse, qui excusatione non laeditur. Vale.

EPIST. CXIII.

SYMMACHUS *

MULTA me gratiâ nexuisti, & cum prioribus
officijs tuis adhuc solvendo non sim, denuò a-
liud posco quod debeam. Consulatè plissimus auspi-
cijs honoris sui interesse me præcepit, cuius litteris
tua quoque accessit oratio. Hæc ut venturo honesta
est, ita excusanti vehementer onerosa. Sed tua æquitas
verecundiam meam e veri facilitate relevabit. Ille ut
sit placatus f adnitere, cui me tristis de fratre casus ex-
cusat. Nam turpe atque impetibile est, attonito animo
& fronte mœstâ lætos adire conventus. Quid fortu-
nam deceat, agnosco, cum quâ nimis contumaciter
agit, qui g accepto vulnere statim miser esse dissim-
lar. Si iusta, si necessaria, si vera prærendimus, facite,
oro te, tam prompta venia ignoscat ab-
sentia meæ, quàm bona affectio
me ut pergerem postulavit.
Vale.

EPIST.

LIBRI Cæci
Deus est, si
xerim sententiam
ram vigilem præ
laus in ore versatur.
Et & studij sui glo
vigebit. Prolixior a
competeret, ni vere
dille, quod debeo. I
nera properat liber
quasi amicus accipe
tiam mei ingenij tam
perfolvere: officiorum

MONES æquo
ita improba, v
tamen studio atque im
Nullius quippe tam
pro digna sit. An eg
tam Marcellorum m
te, & Marianis troph
percepisse in solâ con
tis. Nihil motor ita
Forum faciunt Provin
demus. Quod si min
suscipendus foret, i
esse deberem, vel si de
confidentium e turb
vel secundum Herac
tam laudis arbitra
mus, qui probaret. Q

EPIST. CXIV.

SYMMACHUS *

RECTE Cæcilius comicus: *Homo, inquit, homini Deus est, si suum officium sciat.* Hanc ego in te dixerim sententiam convenire, qui nostris negocijs curam vigilem præstitisti. Hinc in pectore memoria, laus in ore versatur. Nec in præsentia modò florer facti & studij tui gloria, sed, ut mens augurat, ævum vigebit. Prolixior agendis gratijs sermo etiam nunc competeret, ni vererer, ne simul totum videar expendisse, quod debeo. Impatiens est accepti beneficij, qui nexu properat liberari: nec videtur mutuam operam quasi amicus accipere, si erubescit ad moram gratiæ. Alia mei ingenij ratio est. Pecuniæ scenus accelero persolvere: officiorum vices diu opto debere. Vale.

EPIST. CXV.

SYMMACHUS *

MONES æquo animo feram vel æmulorum facta improba, vel ingratorum fœda decreta. Convenit studio arque ingenio nostro consilij tui qualitas. Nullius quippe tam vehemens nequitia est, ut motu meo digna sit. An ego istud feram molestè, qui noverrim Marcellorum monumenta sublata Verre Prætoris, & Marianis trophæis nequaquam manus invidas pepercisse? In solâ conscientia est fructus & ratio virtutis. Nihil moror statuas & publica a falsa titulorum. Fucum faciunt Provincialium oculis, qui animis exciderunt. Quod si mihi ullus honor testimonij publici affectandus foret; judicio tuo & similium contentus esse deberem, vel fidicinis exemplo, qui indignatus confidentium e turbam, sibi & Musis cantum ciebat, vel secundum Heraclitum d Philosophum, qui summam laudis arbitrabatur placere e uni, si esset optimus, qui probaret. Quare esto securus patientiæ nostræ,

a Ita ex Mss. emend. Sch.

b Forte: concinentium.

c Ms. habet Cymbam.

d Alij: Phisicum.

e Ita Ed Sch. ex Mercer.

conjectura.

Nihil autem mutandum, cum sententia ex asse con-

fer.

& congratulare mihi, quod solus torqueo corda viventium: cum alij quibus statuat quomodo tribuat, nihil habeant invidendum. Vale.

EPIST. CXVI.

SYMMACHUS *

VALEO quantum finit æger animus. Atque utinam leges æquæ mecum valerent, quarum sanitas ab ipsis plerumque corrumpitur, quibus curanda mandatur. Non pergam longius, cum hoc ænigma frater meus Buleforus possit aperire. Cui ut amicitia mea cara, ita querela comperta est. Is ubi te scientem doloris mei fecerit, confido tali adiutore leges ad fora nostra redituras. Vale.

EPIST. CXVII.

SYMMACHUS *

EXPROBRAVERAS mihi antehac feras, quibus non est usâ Quæstura filij mei. Mordebar commemoratione irriti beneficij, de quo arguere amicum, nec compotem gratiæ a debuisses. Tu verd etiam prætia, ut vir excellentissimus communis frater Protadius allegat, nec speratæ nec traditæ rei postulas. *b* Magis iuvat me, si credis à verecundiâ ad pecuniam, lata conventio. Minus enim grave est debitorem, quam ingratum videri. Est igitur optio tua, *c* urlos, quos intempestate dicis amissos naufragio, taxare. Habes in manu quanto æstimare mihi debeas inefficacis voti benignitatem. Tantum maneat amicitia nostra, nihilque fortunæ in eam liceat. Summam pone dispendio: non subducam pecuniam meam navis tuæ casibus. Vale.

EPIST.

a Alij: debuit.
b Ita supplet.
 Sen. Sensus est:
 Facilius est
 æquore animo
 fero, pe uniam
 meam à te co-
 veniri, quam
 verecundiâ.
 Seu: ma o por-
 dere pecuniâ,
 quam conve-
 ni, seu accu-
 sari ingrati a-
 nimi, vel im-
 pulsentia.
c Idè sic sup-
 plet: sed iura-
 tus leopardos.

HOSPITEM a tuum Faustinum Senatus amplif-
 finius in societatem recipit. tanta apud nos testi-
 monij tui antiquitas est, ut differri quæ velis, instar in-
 juria sit. Tibi igitur acceptum ferat studium totius
 Ordinis. Nam ut beneficio sacro debet dignitatis im-
 petrationem, ita tuo decreti nostri celeritatem. Vale.

*a Sic Ed. Sch.
 Alij: Sospitem.*

EPIST. CXIX.

SYMMACHUS *

PLERIQUE te accitu Consulis Mediolanum ve-
 nire credidimus: pars in Galliâ resedisse iactabant.
 Inter hæc opinionum varia, quonam mittenda essent
 Quæstoria dona, dubitavi. Postquam mihi solvendi
 officij occasionem tribuit adventus tuorum: Claren-
 tio, cuius spectaram fidem noveram, consueta mune-
 rum deferenda commisi. Non aspernabere, ut æstimo,
 dyptici & apophoretici oblationem. Neque enim gra-
 ve est verecundiæ tuæ solemnia & votiva suscipere.
 Quæ cum amicitiæ deferantur, pertinet ad caritatis
 confessionem, ut deberi sibi hæc animus sumentis
 agnoscat. Vale.

EPIST. CXX.

SYMMACHUS *

ARIMINUM sæpè præteriens magisterio tuo
 didici amicos honorare munusculis. Quare insti-
 tutus exemplo necessaria usui magis rependo, quam
 defero: quæ nisi promptâ dignatione susceperis,
 videbere meam facilitatem de acce-
 ptis totiens notare mune-
 ribus. Vale.

✻ * * ✻

* Forte ad Amicum quemdam Magnilli scripta hac Epist.

a Ita correxit Merceus.

PROMPTUM mihi atque declive negotium crediti, in quo nullum nisum tibi operæ meæ vendito. Quippe ubi primum Spectabilem virum Faustum tua epistola, meus sermo convenit, ut Epiro mancipium *a* de quo ambigitis, in examen accersat, nequaquam adversatus est postulatis. Spero igitur accitu eius brevi affore hominem, quem vestrum alteri disceptatio familiaris adjudicet. Sed de hoc satis verborum est. Te oratum volo, ut nos subinde scriptorum honore locupletes, & quod nunc causâ cogente fecisti, id amicitiam hortante non deseras. Vale.

* Forte ad Faustum scripta hac Epist.

b Sic sane bene Sch. Alij: bonis omnibus. c Vulgo, tui.

d h e, dum te respicit, & contempletur, vulg. tua.

PRÆSUMEBAM quidem justitiam tuam fratris mei Magnilli sinceris actibus affuturam. Sed fide cognitionis auditâ, quam *b* nobis omnibus adventantium sermo parefecit, admodum gratulatus sum, quòd illi æquum judicem fortuna præstiterit. Ago igitur gratias pro amici *c* mei securitate, cuius innocentissimam viram sententiæ testimonio comprobasti. Et spero contemplatione *d* tui brevi cæteras in fortunij eius reliquias submovendas. Itaq; ut promptius partes ingenitæ tibi æquitatis arripas, precator accedo; memor semper futurus tanti beneficij, si quem constanter purgare dignatus es, tandem securitas plena respexerit. Vale.

PLURIMUM voluptatis ex litteris tuis antè capiebam: nunc lacrymabili conquestione mentem legentis infuscas. Ubi illa sententiâ, quæ te & naturæ bono & veterum lectione contra omnia fortunæ tela firma-

firmit? Digna
mutari nequeant
post improbum
corpori atque o
riarum palca
rum, quas fieri
reliquine in h
ra sustentare no
ras. Vale.

COACTUM t
non minus
honore dignatur
videris, qui fact
litteris non a h
nit. Didici enim
urbis securitate
pium causam vest
fuisse, & alla
cum constitisse
ta significas, p
bemus, talem fo
tibi ostendit pri
mentum justici
dam, familiares
in manus eius fa
genus conditio
lo autem scias, &
vetere; curam p
tem: sed non
animu

firmavit? Dignam viro assume patientiam, & quæ mutari nequeunt, desiste lugere. Leviora tibi cuncta post improbum generum debent videri. Cur autem torpori atque otio vaces, & patrimonij negligens, feriatum pascas dolorem? Curæ sint reliquæ rerum tuarum, quas facinorosus invasor exhaustas, & laceras reliquit; ne in his Reipublicæ necessitatibus recuperata sustentare non possis, quæ prius omissa contempseras. Vale.

EPIST. CXXIV.

SYMMACHUS *

COACTUM te licet fatearis, ut scriberes, ego tamen non minus acceptum tibi refero, quod me filii honore dignatus es, quam si hoc sponte fecisses. Sed videris, qui fuerit auctor tanti muneris. Mihi ex illis litteris non a honos tantum gaudij, sed fructus evenit. Didici enim commeatu annonatio convalescere urbis securitatem *b* Faustum etiam intellexi, cum primum causam vestram cognosceret, equum se iudicem praestitisse, & allatis in medium allegationibus tuis, codicum constitisse rationem. Nam cætera, quæ post secuta significas, ipso invito opinor extorta: & sperare debemus, talem fore in reliquis disceptatorem, qualem tibi ostendit prima cognitio. Ego tamen ad incitamentum justitiæ, quam meritis tuis arbitror deferendam, familiares litteras misi, quas, si ratio poposcerit, in manus eius facies pervenire. Aliud enim salubritatis genus conditio temporis non permittit adhiberi. Volo autem scias (& sponte pro amicitia nostrâ debes advertere) curam pro te meam non desiderare monitorem: sed non posse amplius fieri, quam ut tibi animum disceptatoris petitio nostra conciliet. Vale.

* Forte ad Magnillam scripta hac Epistola, qui cum amico quodam suo coram Fausto cognitore de servo litigabat.

a Ita Lect. bene. Al: sed fructus etiam venit.
b Sic fidenter magnam lacunam supplet Sch. ex Ep. 121. 122.

LUDOS Prætorios præparamus, quorum ornatus præregina animalia desiderat, ut novo cultu Romana splendet. Editio. Addaces igitur & pygargos tuo studio mihi opto præstari, quorum copiam limes vobis finivimus subministrat. Dignare, rogo te, amicitiam nostram votivo pignore scæderare. Non ero impar ad vicissitudinem rependendam, si quid etiam tuus usus exegerit. Vale.

EPIST. CXXVI.

SYMMACHUS *

SPERM mihi adventus tui lógo tempore pollicebar. Tu verò etiam nunc de me scriptorum vices postulas, & diuturnam quodammodo minaris absentiam. Nam quid sibi vult murui solatij flagitatio, si reditus jam paratur? Si quid igitur apud te consilijs meis loci est, suadeo urbem revisas, ad quam te & amor civicus evocat, & cura Quæstoria: cuius apparatus etiam si copias divitis habet, tamen requirit diligentiam Candidati. Vale.

EPIST. CXXVII.

SYMMACHUS *

ANIMUM quem nobis rependis, agnovimus recentium serie litterarum; sed molestè ferimus huius muneris raritatem. Et idèd adhortamur, ut frequenter arripias indicium familiaris officij. Petitio tua super hæreditatè C. M. V. Ætj, neq; mihi, neq; alijs, qui tui curam gerunt, visa probabilis. Nam quæ jure ac legibus sunt relicta, alienari impetratione non possunt. Quod ita esse Valentinianus communis amicus expertus est, qui magnoperè laboravit, ut aliquid, si fieri posset, excuteret. Sed eum refragante justitiâ

justitiâ deseruit laboris effectus. Proinde si quid mihi credis, remove à te petitionis invidiam, quam etiam consorti opto suaderi. Malo vobis integram esse famam, quam imputari huiusmodi petitionem. Hæc me amice & benignâ circa te voluntate suadere, pro mutuâ in nos diligentia & recognosces. Intelligis enim nihil me magis, quam existimationem familiarium nostrorum debere curare. Vale.

EPIST. CXXVIII.

SYMMACHUS *

MORE institutoque majorum, incestum Primigeniæ, dudum apud Albam Vestalis antistitis, collegij nostri disquisitio deprehendit: quod & ipsius, quæ contaminavit pudicitiam sacram; & Maximi, cum quo nefandum facinus admisit, confessionibus clavisse Gesta testantur. Restat ut in eos, qui cærimonia publicas abominando scelere polluerunt, legum severitas exeratur. Quæ tibi actio de proximi temporis exemplo servata est. Et idèd dignaberis. Recip. utilitatem legesque considerans, facinus cunctis ad hunc usque diem sæculis severissimè vindicatum, competenter ulcisci. Vale.

EPIST. CXXIX.

SYMMACHUS *

SECONDUM proximæ ætatis exempla, clarissimo & excellentissimo viro fratri nostro Præfecto Urbis incestatæ Primigeniæ Virginis, quæ sacra Albana curabat, à collegio nostro vindicta delata est. Sed quia litteris eius causæ probabiles asseruntur, quod neque muros Urbis æternæ tanti criminis ream fas sit intrare; neque ipse ad longinqua possit occurrere; cùm facinus, ubi admissum est, debeat expiari: necesse perspeximus, potestatem finitimam convenire, cui provinciarum jura mandata sunt: ut in Primigeniam, quæ b publicarum cæremoniarum maculavit arcana,

b Ita Insr. Ed.
Sch. Vids
Plin. lib. 3.
cap. 5. Vulg.
Pudici criminis: vel pudici Numinis, vel publici Numinis.

CORRU-

corruptoremque eius Maximum, qui quidem flagitium non negavit, severitas semper his adhibita exaratur. Dignabentis igitur consideratis confessionibus, quæ nefandi criminis tragediam prodiderunt, injuriam castissimi sæculi reorum supplicij vindicare. Vale.

EPIST. CXXX.

SYMMACHUS *

IDONEUM tempus est, quo probemus, quid amicitia nostræ religionis exhibeas. Delatus est enim à clementissimis Principibus ordinarius Consulatus. Et idem curam tuam efflagito in a providendis omnibus, quæ poscit Editio. Homines mei specierum præcia ministrabunt. In hoc tantum studium tuum, curamque desidero, ut quamprimùm pervehi justis præcij comparata præcipias. Vale.

EPIST. CXXXI.

SYMMACHUS *

APUD eos, quibus curæ debet esse fama temporum, justa non sileo, certus atque securus nullius studium legibus obfaturum. Ob reliqua arcæ vinaris, quæ multis Præfectis superiores Principes exigenda mandatunt, & quæ magnâ ex parte collata Imperiali constat ærario; foceri mei Orfiti olim Præfecti, & ante annos quindecim sine ullâ tituli huius conventionem demortui, pulsatur hæreditas; obtentu epistolæ, quâ Divus Constantius, id quod operibus publicis constabat impensum, integrari per eum statuit; minatus ipsi atque Officio, ut fieri assolet, sub conditione dispendium, si exactioni cura competens defuisset. Sed neque ipse mandatum sibi munus omisit, & sequentes Principes, b quot Præfectura susceperat, ad posteriores Iudices transtulerunt. Hoc inelytus Valentinianus omni ætate memorabilis Princeps, & Divus Gratianus sacris litteris censuere, à quorum definitione non decet

a Sic Lect.
Ed. Sch.

b Sic Ms. Gif.
leg.

decer a derivat
soleant termin
mos Principis
extenduntur,
partim solent
tam consistit
sumplsem, si
gis audientiam
ne confiteran
plam. Accedeb
familiis mea d
onem patre mo
pro se alleruit n
monumenta Ge
utilio novum e
sercim causâ, qu
potius veni huius
tio Campani C
cum Rectorem
missa reliquorur
qui Rempub
Convenit sæcul
retris consilij

MERITUM
suffragium
invante, expect
peregrina civi
exempla, & pr
cum meum C
re suscipere
imp

deceat *a* deviare. Dehinc cum etiam crimina morte *Alij deviare.*
 soleant terminari; in hac tantum causâ contra opti-
 mos Principis mores, ad posteros inopinata damna
 extenduntur, & tanquam integrum designatur, quod
 partim solutum est, partim à Rectoribus provincia-
 rum constitit eruendum. Super hoc cum divina iussa
 sumpsissem, fidem veri occultare non debui; cum le-
 gis audientiam tribuerent his, qui neque in cognitio-
 ne constitent, neque sumperant Relationis exem-
 plum. Accedebat enim causa robustior; quod mater-
 familiâs mea dudum emancipata bonorum possessi-
 onem patre mortuo non poposcit: atque idè Referi-
 pto se asseruit non teneri. Misi igitur sub Relatione
 monumenta Gestorum, sperans etiam tuæ religionis
 auxilio novum exemplum posse removeri, in eâ præ-
 fertim causâ, quæ nos jure non implicat. Teneantur
 potius veri huius tituli debitores. Extat vetus profes-
 sio Campani Consularis; extant Acta apud Ethrus-
 cum Rectorem confecta, quibus docetur exactio pro-
 missa reliquorum. Pareatur innoxijs, ne in *b* omnes *b* *Iur. Opti-*
 qui Rempub. curant, inusitata forma procedat. *mates.*
 Convenit sæculo tuo ista justitia, cuius existimatio
 vestris consilijs debet ornari. Vale.

EPIST. CXXXII.

SYMMACHUS *

MERETUR de præclaro animo tuo votiva causa
 suffragium. *c* Prætura domum nostram, Deo *c* *Ita lect. Ed.*
 iuvante, expectat, in quâ me crocodilos, & pleraque *Sch. Sic. lib.*
 peregrina civibus exhibere, & aliorum hortantur *10. Ep. 9.*
 exempla, & propria impellit animositas. Quare ami-
 cum meum Cyriacum benignè in curam tuam digna-
 re suscipere, ut *d* incita promoveat. Habebis *d* *Lect. infli-*
 in posterum tantæ gratiæ non im- *tura. Vulgò,*
 memorem debitorem. *infira-*

Vale.

EPIST.

EPIST. CXXXIII.

SYMMACHUS *

QUOD scribis, voluntariæ benignitatis est: quod
 serò, curarum. Nos autem religionem meritis
 tuis debitam, & otium tili assiduitate testamur. Eu-
 scium nostrum circumfessum domesticis negocijs de-
 duci in obsequium tuum præcipe, & quæ in meam no-
 titiam pertulisti de instruendâ Editione ludotum, ipsi
 familiariter curanda committe.

EPIST. CXXXIV.

SYMMACHUS *

SPORTULAM Consulatûs mei, & amicitiaë no-
 stræ, & honori tuo debeo. Hanc in solido uno ad te
 misit, orans, ut benigno animo solemnia officij
 mei libamenta suscipias.

Vale.

Q. AV-

nu & ore promp-
 ras linguæ hono-
 & jubes autem
 cij dignitas p-
 securus es, meri-
 tentus veritate p-
 bo, sanè invidi-
 quorum remedi-
 nam callent, cui-
 vehuntur, ac hinc